Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26462
Copyright: Admont, Benediktinerstift

nobis ē quia intuēri ñ debet/ qd ñ licet con
cupisci. Vt enim munda mens in cogita
tione seruet. a lascciuia uoluptatis suę
depmendi sunt oculi/ quasi quda rap
tores ad culpā. Neq; enim qua lignū ueti
tū contigisset. ñ hoc pius incaute re
spiceret. Scriptū quippe ē. Vidit mu
lier qd bonū est lignū ad uescendū/
& pulchrū oculis/ aspectuq; delectabile
& tulit de fructu illi & comedit. Hinc
g pensandū ē quanto debem moderā
mine erga illicita uisū restringere. nō
q moralit uiuim. sic mat uiuentiū p
oculos ad mortē uenit. Hinc etiā m
subiudex uoce quę exteriora uiden
do concupiscentis bona interiora pdide
rat. ypheta dicit/ oculus mis depdatus
ē anima mea/ concupiscendo enim uisi
bilia. inuisibiles uirtutes amisit.
Luę g interiorē fructū pexteriorē
uisū pdidit/ poculū corporis. ptulit